வி. உமாமஹேஸ்வரி

‘மற்றவர்களை முன்னேற்றவும், அநீதிக்கு எதிராக குரல் கொடுக்கவும், ஒவ்வொரு முறை மனிதன் எழும்பொழுதும், நம்பிக்கைக்கான சிற்றலை ஒன்றை உருவாக்குகிறான். இந்த சிற்றலை ஒன்றோடொன்று பிணைந்து, லட்சகணக்கான சக்தி மையங்கள் உருவாகி, அடக்குமுறை மற்றும் எதிர்ப்புகள் என்ற சுவர்களைத் தகர்த்தெறியும் சக்தியாக உருவெடுக்கிறது’ - ராபர்ட் கென்னடி
இது உமாமஹேஸ்வரி, வாசுதேவன் வாழ்வில் நிதர்சனமான உண்மை.

சென்னையின் தகவல் தொழில் நுட்ப நடைகூடமாகக் கருதப்படும் பழைய மஹாபலிபுரம் சாலையை (நூஜூகீ) ஒட்டி இருக்கும் மறுகுடியேற்றப் பகுதியான கண்ணகி நகர் என்றாலே, வன்முறை, குற்றம், போதைப் பொருட்கள் என சட்டத்திற்குப் புறம்பான நடவடிக்கைகள் நடக்கும் இடம், என்று நம்மில் பலரும் நினைக்கிறோம்; கருதுகிறோம். இதையெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கும் விதமாக, இந்த வட்டாரத்திலிருந்து முதல் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை உருவாக்கும் கனவில் இருக்கிறது ஒரு ஜோடி.

பள்ளிப்படிப்பை 6ஆம் வகுப்பிலேயே கைவிட்ட உமாமஹேஸ்வரி மற்றும் ஆட்டோ ஓட்டுனராகிய அவரது கணவர் வாசுதேவன் - இவ்விருவரையும் சந்தித்து, இந்த உவர்ச்சியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது எது என்று அறிய பேராவல் கொண்டோம்.

திருவல்லிக்கேணி ஐஸ் ஹவுஸ் பகுதியில் உள்ள ஒரு சாலையோரக் குடியிருப்பில் பிறந்த உமாமஹேஸ்வரி, வறுமையிலேயே வளர்ந்தார். சிறு வயது முதலே, சமூகப் பொறுப்புணர்வை உள்ளீர்த்துக் கொண்டார். சமூகத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் விருப்பார்வமாக ஈடுபட்டது, இந்த உணர்வை மேலும் வளர்த்தது. சுற்றுவட்டாரத்தில் நடைபெற்ற பல்வேறு போட்டிகளில் ஆர்வமாகக் கலந்து கொண்டு, பரிசுகளையும், பாராட்டுகளையும் பெற்றார். பலவிதமான பொருளாதார சவால்களை சந்தித்தும், சற்றும் தளரா மனத்துடன் சமூக சேவையில் ஈடுபட்ட தனது தந்தையாரை முன்மாதிரியாக வைத்துத் தனது வாழ்வினை உருவாக்கிக் கொண்ட உமா மஹேஸ்வரி, சமுதாயத்தைக் கண்டு துவளாமல், அதில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர மன உறுதிப் பண்புடன் செயல்பட்டார்.

வாசுதேவனை மணம் செய்து கொண்டதிலிருந்து துவங்கியது இவரது கண்ணகி நகரப் பயணம். உண்ண உணவோ, உடுத்த சரியான உடையோ, தங்குவதற்கு ஏற்ற இருப்பிடமோ, இவை எதுவும் இன்றி, அவதிப்படும் மக்களின் அவல நிலையைக் கண்டும் காணாதது போல இருக்க முடியவில்லை அவரால். மூன்று குழந்தைகளுடன் ஓரளவு இதமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்த இந்த தம்பதியின் வாழ்வில் பேரிடியாக வந்து தாக்கியது ஒரு விபத்து. பள்ளிக் கட்டணம் கட்ட இயலாமல் 3 குழந்தைகளும் பள்ளியை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டதே இவர்களுக்கு விழுந்த முதல் அடி.

எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்த உமா மஹேஸ்வரி, சற்றும் மனம் தளராமல், தமது 3 குழந்தைகளையும் தினமும் மாலையில் வெளியில் வந்து தாங்களாகவே படிக்க ஊக்குவித்தார். இதுவே கண்ணகி நகரைச் சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு ஒரு திருப்புமுனையாக அமையப் போகிறது என்று அப்பொழுது சிறிதும் அவர் உணர்ந்திருக்கவில்லை. நாட்கள் செல்லச் செல்ல,எந்தவிதமான தூண்டுதலும் இன்றி தாமாகவே முன்வந்து படித்து, குழுப் படிப்பின் (எஹுாணிதணீ குஹைதஹீது) பயன்களை உணர்ந்து, துய்த்து மகிழ்ந்த கண்ணகி நகர் குழந்தைகளைக் கவனித்த உமாமஹேஸ்வரி, அவர்களுக்கு உணவளித்தால், அவர்கள் இன்னும் ஊக்கமடைவார்கள் என்று உணர்ந்து (இது சிறு வயதில் அவர் கற்ற பாடம்), தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு அவர்களுக்கு சிற்றுண்டியை அளித்தார். சிறிது சிறிதாக அங்கு வந்து படிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை வளர்ந்து, 3 இலிருந்து 100 ஆனது. இந்தப் பன்மடங்கு வளர்ச்சி, படிக்கும் முறையை நிர்வகிக்கப் பல புதுமையான உத்திகளைக் கையாளத் தூண்டியது.

இந்த தன் முயற்சி, முறை சார்ந்த ஒரு அமைப்பாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உமாமஹேஸ்வரியும், வாசுதேவனும் உணர்ந்தனர். கண்ணகி நகர் குடியிருப்பின் உதவியுடன், 9ஆவது முதன்மை சாலையில் ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு ‘படிக்கும் மையம்’ (Study Centre) ஒன்றை நிறுவினார்கள். தெரு விளக்குகளின் அடியில், தார்ப்பாய் கம்பளத்தின் மீது அமர்ந்து படிக்க குழந்தைகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அடுத்த படியாக, குழந்தைகளுக்குப் பயிற்பிப்பதற்கான தொண்டு ஊழியர்களைத் தேடி இனம் அறியும் செயல்முறை தொடங்கியது. இதில் உமாவே ஒரு தொண்டு ஊழியராக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வெவ்வேறு

பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுக்க பல குழுக்களாகப் பிரிந்த தொண்டு ஊழியர்கள் தமது பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து கொண்டதோடு, இள நிலை, நடு நிலை, உயர் நிலை என்ற மூன்று வகையான மாணாக்கர்களுக்காக ப்ரத்தியேகமாக நேரம் ஒதுக்குவதிலும் திட்டமிட்டு செயல்பட்டார்கள்.

காலம் செல்லச் செல்ல, இந்த மைய்யத்தில் படித்து கல்லூரிக்குச் சென்று, பட்டம் பெற்ற மாணாக்கர்கள், தாமே முன்வந்து இங்குள்ள வேறு பல மாணாக்கர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க ஆரம்பித்தனர். குழந்தைகளின் குடும்பத்தார், தமது குடும்பத்தில் குறைந்தது ஒரு அங்கத்தினரின் உணவு பற்றிக் கவலையில்லாமல் இருக்கலாமே என்ற எண்ணத்துடன், வாரத்தில் 3 முறையாவது உமாவே தனது கைகளால் சமைத்து, இங்குள்ள குழந்தைகளுக்கு உணவளித்து வருகிறார். சில பொது நல விரும்பிகள், பாத்திரம் கழுவுவது, இடத்தை சுத்தப்படுத்துவது போன்ற வேலைகளைச் செய்கிறார்கள்.

இந்த தம்பதியின் உயர்ந்த நோக்கையும், செயலையும் கவனித்த சில சமூக நல அமைப்புகள், உணவு, படிப்பு சம்பந்தமான பொருட்கள், கணிப்பொறிகள், என உபயமாக வழங்க, ஒரு காலத்தில் பலவித ஓசைகளுக்கிடையே திறந்தவெளியில் இருந்து செயல்பட்ட மையம், இப்பொழுது நல்ல வெளிச்சத்துடனும் காற்றோட்டத்துடனும் விளங்கும் கூடத்தில் இயங்குகிறது. ‘அம்பேத்கர் இலவச படிப்பிக்கும் மைய்யத்தில்’ (அட்ஞுஹுஹீடுச்ஹு ஊஹுஹுஹு உதிஹுஹடிஹஞ் கூதடிஹுடிஹுஹ இஹுஹுஹுஹுஹு) தற்பொழுது 330க்கும் மேற்பட்ட மாணாக்கர்கள் படிக்கிறார்கள்.

சவால்கள்
இருவரும், இந்தப் பயணத்தில் பலவித சோதனைகளையும் சந்தித்திருக்கிறார்கள். படிப்பறிவு அவ்வளவாக இல்லாத பின்னணியை வைத்து இவர்களையும், இவர்களது தன்முயற்சியையும், பலரும் சந்தேகக்கண்களோடு பார்த்ததால், தங்களது சேமிப்பிலிருந்தும், நகைகளை அடகு வைத்ததன் மூலமாகவும், ஆட்டோவை விற்றதன் மூலமாகவும் வந்த தொகையை வைத்துத்தான் ஆரம்பகாலத்தில் இந்த மையத்தை நடத்தவும், குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்கவும் இவர்களால் முடிந்தது.

பல உபயதாரர்களின் அலுவலகத்தில் 10&12 மணி நேரம் காத்திருந்து, ஏமாற்றத்துடன் திரும்ப நேர்ந்த சந்தர்ப்பங்களை வாசுதேவன் நினைவு கூர்கிறார்.

கொலை மிரட்டல் உள்பட இவர்களுக்கு வந்த சோதனைகளையும், சவால்களையும் தைரியத்துடன் சந்தித்து, இந்தத் தன்முயற்சி தோல்வியடையாமல் பாடுபட்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஒரு விஷயம். இரவு நேரங்களில் ஆட்டோ ஓட்டி கூடுதலாக சம்பாதித்தாகட்டும், உதவி கேட்டு பல இடங்களுக்கு தொடர்ந்து செய்தி அனுப்பிக்கொண்டே இருந்ததிலாகட்டும், பலருக்கும் இலவச உணவு வழங்கியதிலாகட்டும், இந்த இருவரின் ஊக்கமும், ஆற்றலும் எடுத்துக்கொண்ட செயலின் மீது இவர்களுக்கு இருக்கும் திட நம்பிக்கையும் அளப்பிட முடியாதன.

கற்பனா சக்தியே அறிவை விட முக்கியம் - ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன்

இந்த மையத்தின் வெற்றியும், அங்குள்ள சமூகத்தின் மீது இது ஏற்படுத்திய பாதிப்பும், உமாவையும், வாசுதேவனையும் வேறு பல முயற்சிகளில் ஈடுபடத் தூண்டியது.

பெண்கள் தன்னிறைவோடு இருக்க, அவர்களுக்கு, தையல், பூத்தையல், கூடைப்பின்னல் போன்றவற்றில் மதிய நேரங்களில் மைய்யத்தில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், தொழில் திறன் (Business Skills) மற்றும் வழங்கு திறன் (Presentation Skills) போன்ற திறன்களிலும் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, பூக்களை அழகான மாலைகளாகக் கோர்ப்பதிலிருந்து, அவற்றை பூக்கடைகளுக்கும், தள்ளுவண்டி வியாபாரிகளுக்கும் எவ்வாறு விற்பனை செய்வது என்பது வரையில் கற்றுக் கொடுக்கப்படுவது மிகவும் சுவாரசியமான ஒன்று.

சுகாதாரத்தையும், தூய்மையையும் இவர்கள் முக்கியமாகக் கருதுவதால், சில நிபுணர்கள் / அமைப்புகளின் உதவியுடன் யோகா பயிற்சி மற்றும் குழந்தைகளுக்கும், வயதானவர்களுக்கும் மருத்துவ வசதி செய்வது என பல செயல்களை செய்கிறார்கள். அங்குள்ளோர் வீடுகளில், காய்கறி செடி வைத்து வளர்க்கவும் உதவி புரிகின்றார்கள். முறையான கல்வி பயிலாவிட்டாலும், அது எந்த வகையிலும் பல புதிய வழிகளில்/முறைகளில் சமுதாயத்தின் தேவைகளுக்கு இவர்கள் செய்யும் சேவைகளுக்குத் தடைக்கல்லாக இல்லை. சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சியே இவர்களது உந்து சக்தி.

ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்

மாலை 5.30 மணிக்கு நாம் பயிலகத்தில் நுழையும் பொழுது, நம்மை நேரடியாகத் தாக்குவது, குழந்தைகளின் உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் தான். நன்கு பளீரென விளங்கும் உடை, நன்றாக சீவி வாரப்பட்ட தலை, காலணிகளை ஒழுங்காக விடும் பாங்கு, இவை அனைத்தும் இந்தப் பயற்சி மையம் அவர்களுக்குக் கற்பித்த ஒழுக்கத்தை நமக்கு நன்றாக விளக்குகின்றன. அமர்வு, சக்தி நிறைந்த குரல்களில் ஒலிக்கும் இறை வணக்கத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. சிறுவர்களின் வழிகாட்டியாக விளங்கும் ஜோடியின் கனவை பிரதிபலிப்பது போல, ஒவ்வொரு மாணாக்கனும் 'அந்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி எதிர்காலத்தில் தாம்தான்' என்று உறுதிமொழி எடுப்பது போல இறைவணக்கம் அங்கு எதிரொலிக்கிறது.

அங்கு இருக்கும் தொண்டு ஊழியர்களுக்கும், மாணாக்கர்களுக்கும் இருக்கும் மனத்தொடர்பு நன்கு புலனாகிறது. வியப்புக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் உரிய விஷயம் என்னவென்றால், தேவைப்படும்பொழுது மட்டும் தொண்டு ஊழியர்களின் உதவியை நாடும் மாணாக்கர்கள், மற்ற நேரங்களில் தாமாகவே இயங்கி வருவதுதான். இதனால், எல்லா மாணாக்கர்களுடனும் தொண்டு ஊழியர்களால் சமமாக ஈடுபட முடிகின்றது.

குழந்தைகளின் கையேடுகளை (Note Books) அவர்களே நமக்குக் காட்டும்பொழுது, அவர்களது வளப்பறியா கற்பனா சக்தியும், அருமையான எழுதும் திறனும் புலப்படுகிறது. பெருமிதமும், மகிழ்ச்சியும், நமது பாராட்டிற்காக காத்திருக்கும் ஆவலும், அவர்களது முகங்களில் நிரம்பி வழிவது நமக்கே மகிழ்வூட்டுகிறது.

மிகுந்த தயக்கத்துடன் நாம் இந்த சக்தி நிறைந்த சூழலிலிருந்து வெளியே வரும்பொழுது,

கண்ணகி நகரின் எதிர்காலம் பாதுகாப்பான கரங்களில் இருப்பதும், அதன் குறிக்கோளை நிச்சயமாக ஒரு நாள் அடையும் என்ற நம்பிக்கையையும் நம்மால் உணர முடிகிறது.

மிகக் குறைவான வள ஆதாரத்தை மீறி, பல தடைக்கற்களை தகர்த்தெறிந்து, முழு நம்பிக்கையுடனும், விடா முயற்சியுடனும், தமது குடியிருப்பில் வசிக்கும் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை மாற்றி அமைக்கும் கனவைத் துரத்தி மேற்கொண்டு நடக்கும் கண்ணகி நகர் உமா மஹேஸ்வரி, வாசுதேவன், சென்னையின் முதன்மை சான்ற வெற்றி வீரர்கள் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடும் இல்லை!!